

24 Δεκεμβρίου 2016

Χριστουγεννιάτικη Εγκύκλιος Μητροπολίτου Ναυπάκτου Ιεροθέου

[/ Γενικά Θέματα](#)

αναζήτηση του Χριστού από τούς Προφήτας και Δικαίους, τότε ἐνηθρώπησε ὁ Υἱός και Λόγος του Θεοῦ, μέ τήν εὐδοκία του Πατρός και τήν συνέργεια του Ἁγίου Πνεύματος, δηλαδή μέ τήν θέληση του Τριαδικού Θεοῦ.

Εἶναι ἀξιοπρόσεκτο ὅτι στό ἀποστολικό ἀνάγνωσμα πού ἀκούσαμε στήν θεία Λειτουργία ἀναφέρεται δύο φορές στό ρῆμα «ἐξαπέστειλεν» ὁ Θεός. Αυτό δείχνει τό ἱστορικό γεγονός τῆς ἐνανθρωπήσεως του Χριστοῦ, ἀλλά και τό μυστήριο τῆς ἐλεύσεως Του μέσα στήν καρδιά μας, διά τῆς ὁποίας ἐλεύσεως γίνεται ἡ θέωσή μας.

Τήν πρώτη φορά χρησιμοποιεῖται τό ρῆμα «ἐξαπέστειλεν», γιά νά δηλώσει τήν ἐνανθρώπηση του Χριστοῦ, δηλαδή τήν πρόσληψη τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως ἀπό τήν θεία φύση και ἔνωση μαζί τῆς στό Πρόσωπό Του, μέ σκοπό νά μᾶς ἐξαγοράσει ἀπό τόν νόμο τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης και νά ἀπολαύσουμε τήν υἰοθεσία. Γράφει ὁ Ἀπόστολος Παῦλος: «Ὅτε δέ ἦλθε τό πλήρωμα του χρόνου, ἐξαπέστειλεν ὁ Θεός τόν υἱόν αὐτοῦ, γενόμενον ἐκ γυναικός, γενόμενον ὑπό νόμον, ἵνα τούς ὑπό νόμον ἐξαγοράσει, ἵνα τήν υἰοθεσίαν ἀπολάβωμεν» (Γαλ. δ, 4-5).

Τήν δεύτερη φορά χρησιμοποιεῖται τό ἴδιο ρῆμα «ἐξαπέστειλεν» γιά νά δηλώσει τό πῶς ὁ ἀνθρώπος ἀποκτᾶ τήν υἰοθεσία, πῶς ἀπό δοῦλος τῆς ἁμαρτίας γίνεται κατά Χάριν υἱός του Θεοῦ, πῶς γίνεται μέλος του Σώματος του Χριστοῦ, μέ τό Ἅγιον Πνεῦμα. Ἔτσι, ὅπως γράφει ὁ Ἀπόστολος Παῦλος, ὁ Θεός Πατήρ ἐξαπέστειλε τό Πνεῦμα του Υἱοῦ Αὐτοῦ, πού εἶναι και δικό Του Πνεῦμα, ἀφοῦ τό Ἅγιον Πνεῦμα ἐκπορεύεται ἀπό τόν Πατέρα και ἀποστέλλεται διά του Υἱοῦ, στίς καρδιές μας και μᾶς προσφέρει ὡς δῶρο τήν υἰοθεσία. Γράφει: «Ὅτι δέ ἐστε υἱοί, ἐξαπέστειλεν ὁ Θεός τό Πνεῦμα του υἱοῦ αὐτοῦ εἰς τάς καρδίας ὑμῶν, κρᾶζον· ἀββᾶ ὁ πατήρ. ὥστε οὐκέτι εἶ δοῦλος, ἀλλ' υἱός· εἶ δέ υἱός, και κληρονόμος Θεοῦ διά Χριστοῦ» (Γαλ. δ, 6-7).

Ἐπομένως, τό πρῶτο «ἐξαπέστειλεν» ἀναφέρεται στόν Υἱό και Λόγο του Θεοῦ, πού ἐγίνε ἀνθρώπος γιά ὄλους τούς ἀνθρώπους και ἔδωσε σέ ὄλους τήν δυνατότητα τῆς κατά Χάριν υἰοθεσίας του. Τό δέ δεύτερον «ἐξαπέστειλεν» ἀναφέρεται στό Ἅγιον Πνεῦμα, τό ὁποῖον ἔρχεται στήν καρδιά και ἀπεργάζεται τήν υἰοθεσία στους ἀνθρώπους. Ὅσο σημαντική εἶναι ἡ ἐνανθρώπηση του Χριστοῦ, ἄλλο τόσο σημαντική εἶναι και ἡ ἔλευση του Ἁγίου Πνεύματος στήν καρδιά, γιατί και μέ τά δύο αὐτά γεγονότα ἀπολαμβάνουμε τήν υἰοθεσία.

Αὐτό σημαίνει ὅτι ὡς Ὀρθόδοξοι Χριστιανοί μέ τό Ἅγιον Βάπτισμα και τό Ἅγιον Χρίσμα ἐντασσόμαστε στό ζωντανό Σῶμα του Χριστοῦ και γινόμαστε μέλη αὐτοῦ του ἐνδόξου Σώματος, δηλαδή μέλη τῆς Ἐκκλησίας, και τρεφόμαστε μέ τό μυστήριο τῆς θείας Εὐχαριστίας. Ἄλλωστε, ἡ Ἐκκλησία

αναζήτηση του Χριστού από τούς Προφήτας καί Δικαίους, τότε ἐνηθρώπησε ὁ Υἱός καί Λόγος τοῦ Θεοῦ, μέ τήν εὐδοκία τοῦ Πατρός καί τήν συνέργεια τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, δηλαδή μέ τήν θέληση τοῦ Τριαδικοῦ Θεοῦ.

Εἶναι ἀξιοπρόσεκτο ὅτι στό ἀποστολικό ἀνάγνωσμα πού ἀκούσαμε στήν θεία Λειτουργία ἀναφέρεται δύο φορές στό ρῆμα «ἐξαπέστειλεν» ὁ Θεός. Αὐτό δείχνει τό ἱστορικό γεγονός τῆς ἐνανθρωπήσεως τοῦ Χριστοῦ, ἀλλά καί τό μυστήριο τῆς ἐλεύσεως Του μέσα στήν καρδιά μας, διά τῆς ὁποίας ἐλεύσεως γίνεται ἡ θέωσή μας.

Τήν πρώτη φορά χρησιμοποιεῖται τό ρῆμα «ἐξαπέστειλεν», γιά νά δηλώσῃ τήν ἐνανθρώπηση τοῦ Χριστοῦ, δηλαδή τήν πρόσληψη τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως ἀπό τήν θεία φύση καί ἔνωση μαζί της στό Πρόσωπό Του, μέ σκοπό νά μᾶς ἐξαγοράσῃ ἀπό τόν νόμο τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης καί νά ἀπολαύσουμε τήν υἰοθεσία. Γράφει ὁ Ἀπόστολος Παῦλος: «Ὅτε δέ ἦλθε τό πλήρωμα τοῦ χρόνου, ἐξαπέστειλεν ὁ Θεός τόν υἱόν αὐτοῦ, γενόμενον ἐκ γυναικός, γενόμενον ὑπό νόμον, ἵνα τούς ὑπό νόμον ἐξαγοράσῃ, ἵνα τήν υἰοθεσίαν ἀπολάβωμεν» (Γαλ. δ, 4-5).

Τήν δεύτερη φορά χρησιμοποιεῖται τό ἴδιο ρῆμα «ἐξαπέστειλεν» γιά νά δηλώσῃ τό πῶς ὁ ἄνθρωπος ἀποκτᾷ τήν υἰοθεσία, πῶς ἀπό δοῦλος τῆς ἁμαρτίας γίνεται κατά Χάριν υἱός τοῦ Θεοῦ, πῶς γίνεται μέλος τοῦ Σώματος τοῦ Χριστοῦ, μέ τό Ἅγιον Πνεῦμα. Ἔτσι, ὅπως γράφει ὁ Ἀπόστολος Παῦλος, ὁ Θεός Πατήρ ἐξαπέστειλε τό Πνεῦμα τοῦ Υἱοῦ Αὐτοῦ, πού εἶναι καί δικό Του Πνεῦμα, ἀφοῦ τό Ἅγιον Πνεῦμα ἐκπορεύεται ἀπό τόν Πατέρα καί ἀποστέλλεται διά τοῦ Υἱοῦ, στίς καρδιές μας καί μᾶς προσφέρει ὡς δῶρο τήν υἰοθεσία. Γράφει: «Ὅτι δέ ἐστε υἱοί, ἐξαπέστειλεν ὁ Θεός τό Πνεῦμα τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ εἰς τάς καρδίας ὑμῶν, κρᾶζον· ἀββᾶ ὁ πατήρ. ὥστε οὐκέτι εἶ δοῦλος, ἀλλ' υἱός· εἶ δέ υἱός, καί κληρονόμος Θεοῦ διά Χριστοῦ» (Γαλ. δ, 6-7).

Ἐπομένως, τό πρῶτο «ἐξαπέστειλεν» ἀναφέρεται στόν Υἱό καί Λόγο τοῦ Θεοῦ, πού ἔγινε ἄνθρωπος γιά ὄλους τούς ἀνθρώπους καί ἔδωσε σέ ὄλους τήν δυνατότητα τῆς κατά Χάριν υἰοθεσίας του. Τό δέ δεύτερον «ἐξαπέστειλεν» ἀναφέρεται στό Ἅγιον Πνεῦμα, τό ὁποῖον ἔρχεται στήν καρδιά καί ἀπεργάζεται τήν υἰοθεσία στούς ἀνθρώπους. Ὅσο σημαντική εἶναι ἡ ἐνανθρώπηση τοῦ Χριστοῦ, ἄλλο τόσο σημαντική εἶναι καί ἡ ἔλευση τοῦ Ἁγίου Πνεύματος στήν καρδιά, γιατί καί μέ τά δύο αὐτά γεγονότα ἀπολαμβάνουμε τήν υἰοθεσία.

Αὐτό σημαίνει ὅτι ὡς Ὀρθόδοξοι Χριστιανοί μέ τό Ἅγιον Βάπτισμα καί τό Ἅγιον Χρίσμα ἐντασσόμαστε στό ζωντανό Σῶμα τοῦ Χριστοῦ καί γινόμαστε μέλη αὐτοῦ τοῦ ἐνδόξου Σώματος, δηλαδή μέλη τῆς Ἐκκλησίας, καί τρεφόμαστε μέ τό μυστήριο τῆς θείας Εὐχαριστίας. Ἄλλωστε, ἡ Ἐκκλησία

είναι τό πραγματικό Σώμα τοῦ Χριστοῦ. Αὐτή ἡ ἔνταξη δέν εἶναι μηχανική καί συναισθηματική. Ἡ ἔλευση τοῦ Ἁγίου Πνεύματος στήν καρδιά διά τῶν Μυστηρίων ἀναπτύσσει τήν καρδιακή προσευχή. Ἔτσι, ὁ ἀναγεννημένος ἄνθρωπος φωνάζει, καί μάλιστα κρᾶζει τόν Θεό ὡς Πατέρα μέ τήν καρδιά του.

Ἡ προσευχή στόν Πατέρα μέσα στήν καρδιά, πού γίνεται μέ ἰσχυρή φωνή, προσδιορίζει σαφέστατα ὅτι τότε ὁ ἄνθρωπος εἶναι υἱός τοῦ Θεοῦ, αἰσθάνεται τήν κατά Χάρη υἰοθεσία, παύει νά εἶναι δούλος τῆς ἀμαρτίας, καί ἔχει τήν βεβαιότητα ὅτι εἶναι κληρονόμος τοῦ Θεοῦ διά τοῦ Χριστοῦ ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ.

Ἀγαπητοί ἀδελφοί,

Τό ρῆμα «ἐξαπέστειλεν» πού χρησιμοποιεῖ ὁ Ἀπόστολος Παῦλος δύο φορές στό ἀποστολικό αὐτό ἀνάγνωσμα δηλώνει τήν ἐνανθρώπηση τοῦ Χριστοῦ καί τήν ἔλευση τοῦ Ἁγίου Πνεύματος στήν καρδιά. Καί τά δύο αὐτά ἔχουν μεγάλη ἀξία καί σπουδαιότητα καί εἶναι ἐνωμένα μεταξύ τους. Αὐτό δείχνει τί εἶναι Χριστούγεννα καί τί εἶναι Πεντηκοστή, τί εἶναι ἐνανθρώπηση τοῦ Χριστοῦ καί τί εἶναι θέωση τοῦ ἀνθρώπου. Αὐτό δείχνει ποιός εἶναι ὁ σκοπός τῆς ἐνανθρωπήσεως τοῦ Χριστοῦ, πῶς διά τοῦ Τριαδικοῦ Θεοῦ στήν Μία, Ἁγία, Καθολική καί Ἀποστολική Ἐκκλησία, γινόμαστε μέλη τοῦ Χριστοῦ, ἀποκτοῦμε τήν υἰοθεσία καί ὅτι αὐτό τό αἰσθανόμαστε μέ τήν προσευχή τοῦ Ἁγίου Πνεύματος μέσα στήν καρδιά.

Σέ μιά ἐποχή πού ὑπάρχει ἀπογοήτευση καί ἀπελπισία, ἡ βεβαιότητα τῆς υἰοθεσίας ἐν Χριστῷ μέ τά Μυστήρια καί τήν προσευχή εἶναι ἐλπίδα ζωῆς.

Χριστός ἐτέχθη, ἀδελφοί!

Μέ Χριστουγεννιάτικες εὐχές

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ

Ναυπάκτου & Ἁγίου Βλασίου

Ο ΝΑΥΠΑΚΤΟΥ ΚΑΙ ἉΓΙΟΥ ΒΛΑΣΙΟΥ ΙΕΡΟΘΕΟΣ

Σημείωση: Ἡ παρούσα νά ἀναγνωσθῆ στούς Ἱεροῦς Ναοῦς καί τίς Ἱερές Μονές κατά τήν ἑορτή τῶν Χριστουγέννων, στό Κοινωνικό, πρὶν τό «Μετά φόβου Θεοῦ...».

